

ת"פ 60477/05/13 - מדינת ישראל נגד ארדד אטרש (עציר) - לא בעניינו, דהאש אטרש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

01 אפריל 2014

ת"פ 60477-05-13 מדינת ישראל נ' אטרש(עציר) ואח'
ת"פ 15893-07-13 מדינת ישראל נ' אטרש

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה 1. מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד פיני סויסה

נגד

הנאשמים 1. ארדד אטרש (עציר) - לא בעניינו

2. דהאש אטרש - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אבו עבד

גזר דין - נאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סיוע להתפרצות לבניין שאינו דירת מגורים וסיוע לגניבה וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן ביום 6.5.13, סמוך לשעה 01:00, סייע הנאשם 2 לנאשם 1 להתפרץ למשחטה בכך שפתחו אותה ונכנסו לתוך במעמד האמור גנב הנאשם 1, בסיוע של הנאשם 2, שבעה סכינים. בהמשך למתואר לעיל, כאמור באישום השני, סייע הנאשם 2 לנאשם 1 להתפרץ לתוך רכבו של המתלונן שחנה בסמוך למקום ובהמשך סייע לנאשם 1 לגנוב את הרכב.

בהיותו בתחנת המשטרה, וכאמור בהוראות סעיף 7 עד 9 לעובדות באישום השני, שיבש הנאשם הליכי משפט בכך שניסה לתאם גירסאות יחד עם הנאשם 1. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וטרם טיעונים לעונש נשלח הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן:

תסקיר שירות המבחן מפרט את מאפייניו של הנאשם ונסיבות חייו. מהתסקיר עולה, כי לנאשם 9 אחים נוספים. תגובת

בני משפחתו למעורבותו הפלילית התאפיינה בכעס וריחוק והימנעות מדיבור איתו. התרשמות הינה כי הנאשם מתקשה להתמודד עם תגובה זו של בני משפחתו אשר לאורך השנים התמודדה עם מצוקה כלכלית קשה.

הנאשם עבד כשנתיים עובר למעצרו בחברה העוסקת בהקמת אוהלים לאירועים, בשבועות שקדמו לכך בחברה העוסקת בעבודות חשמל. בהתייחסותו לביצוע העבירות הנאשם הודה בשירות המבחן, וייחס את מעורבותו להשפעה הגדולה שהייתה לשותפו עליו והביע צער על מעשיו ומודעות להיות פסולים. הנאשם מגלה הבנה מסוימת לחומרת מעשיו.

שירות המבחן מתרשם, כי מדובר בנאשם בעל דימוי עצמי נמוך ודפוסי התנהגות ילדותיים ועסוק בסיפוק מידי של צרכיו תוך קושי לבחון מעשיו באופן ביקורתי ולרסן דחפיו. בצד זאת שירות המבחן התרשם, כי ההתייחסות המחמירה של המשפחה וההליכים הפליליים מהווים עבורו גורם מרתיע אשר בהם כדי לצמצם את הסיכון להישנות התנהלות עוברת חוק בעתיד.

הנאשם נמצא בצומת קריטית בחייו ועל כן שירות המבחן סבור שיוכל להיעזר בקשר טיפולי בכל הנוגע לבחירתיו בחיים. בסופו של התסקיר שירות המבחן עתר לדחייה על מנת לבחון יכולת השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי.

בתסקיר משלים מיום 3.2.14 נמסר כי המשיב השתלב בקבוצה טיפולית בשירות והגיע למפגשים עצמם. להערכת שירות מבחן יש למשיב יכולת להירתם מהליך שכזה. שירות מ בחן ממליץ על ענישה בדרך של צו של"צ בהקף של 140 שעות, צו מבחן ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים:

במהלך הדיון שנערך בפני ביום 10.2.14, הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו המתוארים לעיל, בכללם פגיעה בסדרי שלטון וחוק, זכות לקניין וביטחון אישי. עוד ציין, כי עבירות שכאלה טומנות בחובן סיכון להתדרדרות לכדי אלימות של ממש. זה עתר למחצית מתחם העונש אותו טענו לגבי נאשם 1, וזאת בשים לב לכך שלנאשם 2 מיוחס כי סייע לנאשם 1 כמתואר בכתב האישום. בגין עתר למתחם עונש בין 5 ל - 15 חודשי מאסר בפועל לגבי האישום הראשון ול - 9 עד 15 חודשי מאסר בפועל לגבי האישום השני. ב"כ המאשימה סבור, כי הגם שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, האינטרס הציבורי מחייב השתת עונש מאסר בפועל. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, כאשר הדגש של שירות המבחן מטבעם של דברים הינו על שיקומו של הנאשם בעוד על בית המשפט לערוך את מכלול האיזונים בדגש על האינטרס הציבורי. אין מדובר במעשים שבוצעו על רקע שתיית אלכוהול וסמים, כך שהליך טיפולי לא יוכל למנוע הישנות העבירות בעתיד.

ב"כ הנאשם מצידו הפה לאבחנה שיש לעשות בין הנאשם 2 לבין הנאשם 1. הנאשם 2 ללא עבר פלילי, מדובר בנאשם צעיר כבן 18 בזמן ביצוע העבירות, אין לנאשם תיקי מב"ד, התסקיר מלמד על תגובה קשה מצד משפחתו של הנאשם בגין מעורבותו. מדובר בנאשם שהיה במסגרת תעסוקתית לתקופה ארוכה, הנאשם נגרר אחר האחר, אין מדובר במעשים שנמצאים ברף הגבוה של עבירות הרכוש. ניתן לראות באותם אישומים כאירוע אחד. יש לאמץ את המלצות

שירות המבחן ולתת דגש על שיקומו של הנאשם. הנאשם היה תקופה לא קצרה במעצר וכן בתנאים מגבילים לאחר ששוחרר. הנאשם מצידו הביע חרטה, ציין כי עובד בניקיונות אוטובוסים וכן הוסיף שלא יחזור עוד הטעות שעשה.

דין והכרעה:

בטרם אכנס לגופם של דברים אציין, כי בית המשפט כאמור נדרש בתיק זה בעניינו של נאשם 1 עת גזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל ותוך הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים חצוי בחופף וחצוי במצטבר כך שסה"כ נגזרו על הנאשם 1 18 חודשי מאסר בפועל.

במצב דברים זה, הרי התייחסות בית המשפט לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם 1 יפים גם לעניינו של הנאשם 2, אולם זאת בהתאמה המתבקשת לקולא, הן בשים לב לכך שלנאשם 2 מיוחס כי סייע לנאשם 1 (היינו מחצית העונש הקבוע בחוק לעבירה לה סייע הנאשם) הן בשל נתונים נוספים שיפורטו בהמשך.

בקצרה, כפי שפורט בעניינו של נאשם 1 יש לראות בהתפרצות לעסק ובהתפרצות לרכבו של בעל העסק וגניבתו כאירוע אחד ובעבירת השיבוש כאירוע נפרד. במעשיו האמורים האלה, פגע הנאשם שעה שהתפרץ לבית עסק וגנב רכב בערכים המוגנים של בטחון הציבור ורכושו. על הפגיעה הכלכלית ועלה הענישה שיש לנקוט בעבירות מסוג זה, ראה בין היתר רע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ. מדינת ישראל** וכן רע"פ 7890/10 **לאיק נ. מדינת ישראל**. ככל שהדבר נוגע לעבירות של שיבוש מהלכי משפט, פגע הנאשם בערך המוגן של שלטון חוק וצווי בית משפט.

בעניינו של נאשם 1 ביחס לעבירות הרכוש מצאתי, כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני בשים לב לביצוע בצוותא חדא, בשים לב לשותף שלישי קטין, בשים לב לביצוע בשעת לילה מאוחרת ובשים לב להיות המעשים מתוכננים. עוד בית המשפט נתן דעתו לרצף מעשים הכוללים גניבת רכוש מתוך המשחטה ובהמשך גניבת רכבו של בעל המקום וכן מידת הפגיעה באיכות חייו של המתלונן אפילו אין מדובר ברכב ששווי רב.

בעניינו של הנאשם 2 מצאתי, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני נמוך. הפרטים שפורטו ביחס לנאשם 1 רלוונטים גם לנאשם שבפניי, אולם יש לתת את הדעת כי זה לא היה הדומיננטי בביצוע העבירות זה נגרר אחר הנאשם 1 ולא בכדי יוחסה לו עבירה של סיוע. הדבר גם עולה מתוך התסקיר שפרט את מאפייניו האישיותיים.

בעוד שלגבי העבירה של שיבוש מהלכי משפט מצאתי כי בעניינו של הנאשם 1 מדובר בפגיעה מהותית ונכבדה, הרי שבעניינו של הנאשם 2 מצאתי כי היא נמצאת ברף הבינוני נמוך. הנאשם 2 כלל לא פנה לקטינה ולא התרה בה שתשקר, כך גם למקרא האמור בסעיף 9 הרי שהנאשם 1 הוא זה שדומיננטי, הוא זה שמורה לנאשם 2 מה לומר בעוד שחלקו של הנאשם 2 מתמצה באמירות לקוניות בכללן אמירה לפיה: "עכשיו אני מקבל שנתיים והילדה "פתחה" עליהם".

הבדל נוסף ביחס לקביעת מתחם העונש ההולם נוגע לכך שהנאשם 1 יוחסה עבירה של הפרת הוראה חוקית לגביה

קבעתי כי מדובר בהפרה בוטה, בעוד שלנאשם 2 לא מיוחסת כלל עבירה שכזו.

בנסיבות המתוארות לעיל הנני לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין עונש 4 עד 10 חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה בגין האישום השני נע בן מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם:

בקביעת עונשו של הנאשם, בגדרי המתחם, מצאתי כי מן הראוי שזה ימוקם ברף הנמוך של המתחמים אותם קבעתי וגם זאת במאובחן מעניינו של הנאשם 1, (כמעט ביחס לכל הפרמטרים) והכל כפי שיפורט להלן.

ראשית - בית משפט נותן דעתו להודאתו של הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי. יש בחיסכון זה משום הבעת חרטה. הדבר מוצא ביטוי גם בתסקיר שירות מבחן, שם הנאשם הביע צער על מעשיו ועל כך שהם פסולים.

מעבר לכך, המדובר בנאשם ללא כל הרשעות קודמות וללא תיקי מב"ד כך שניתן לראות מעורבות זו כמעידה חד פעמית.

הנאשם היה כבן 18 וחצי בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו, היינו נמנה על קבוצת הבגירים-צעירים כפי שבית המשפט העליון מצא לנכון לעמוד על מאפייניהם היחודיים והשפעת ההליכים המשפטיים עליהם בדגש על השפעת המעצר. המדובר בנאשם שמגיל צעיר ביקש לסייע למשפחה הסובלת מבעיות כלכליות וכפי שעולה הפגין יציבות תעסוקתית. בנתון אחרון זה יש להניח, כי יש בהטלת מאסר ממשי מאחורי סורג ובריח יש כדי להשפיע גם על בני משפחתו בהם זה תומך. כך גם שירות המבחן סבור שיש בהליכים הפליליים ועמדת משפחתו כדי ללמד על צמצום הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. (וזאת בהקשר לשיקולי הרתעה ומניעה).

ככל שהדבר נוגע לשיקולי שיקום הרי שהנאשם שולב בקבוצה טיפולית מטעם שירות המבחן. הגם שמשך השתתפותו בקבוצה זו יחסית קצר הרי שמן התסקיר מיום 3.2.14 עולה כי זה מגיע למפגשים, עומד בכללי הקבוצה ומשתתף בה. בשים לב לכך, הרי שיינתן משקל מסוים גם לרכבי זה אם כי משקלו לא יהיה מכריע. יוער כי לא מצאתי לקבל טענת המאשימה כי בשעה שבבסיס המעשים אין רקע התמכורתי אין רבותא בהליך טיפולי. רבות הן הסיבות למעורבות פלילית וכך הדרכים להימנע מהן אפילו אין מדובר במעשים שמבוצעים על רקע שתיית אלכוהול או שימוש בסמים. יתרה מזו, קבלת טיעון שכזה יביא באופן מעוות לאפלייתם לרעה של מי שאינם מכורים לסמים על ידי שלילת יכולתם להוכחת רכיב שיקומי. (סוגייה דומה עולה גם בשאלת הארכה של מאסר מותנה חב הפעלה כאשר למי שאינם מכורים כמעט ואין מסלול חוקי האפשר הארכה שנייה של מע"ת).

בצד כל האמור לעיל, ואפילו אתן את מלוא המשקל לנקודות הזכות בעניינו של הנאשם, הרי שלא מצאתי כי יש לאמץ המלצות שירות המבחן ולהסתפק בהטלת מאסר מותנה הצופה פני עתיד יחד עם של"צ. כך גם אפילו אתן מלוא המשקל לאבחנה בין שני הנאשמים, לא מצאתי כי זו מצדיקה פער ענישה כה גדול כאשר הנאשם 1 מרצה עונש מאסר

ממושך מאחורי סורג ובריוח בעוד הנאשם שבפני ירצה עונש של"צ.

בשל כל אלה, לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים לקולא ולחומר הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ד. 1,000 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.14.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות על הנאשם לרצות את עבודות השירות החל מיום 20.7.14 בעיריית באר שבע במועד זה על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות מפקדת מחוז דרום בסמוך לכלא אשל.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ד, 01/04/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

תחילת ריצוי עבודות השירות קבוע לעוד 3 חודשים וחצי.

עמוד 5

אשר על כן, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ד, 01/04/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט